

ذخایر آبهای افغانستان مانند نفت یک ثروت ملی است

ستراتیزی کنترول آب بهترین وسیله فشارهای اقتصادی و سیاسی در مقابل همسایگان

قبل از اینکه در مسائل آبهای افغانستان توضیحات بعمل آید بائیست تختست یاد آور شد طوری که خواندنگان محترم معلومات دارند اینجانب یک سلسله مضماین اقتصادی بطور متمادی از چندین سال به اینظرف ذیر عنوان "پیوسته به گذشت در مسائل اقتصادی" ، به نشر میرسانم و سال گذشته یکی از این مضماین راجع به مسائل آب های افغانستان بود که تحت عنوان: "کشور قحطی زده سالانه پنجاه بليون دالر به مالک همچو اهدا میکند" در یازده ويب سایت های داخل و خارج مربوط به افغانستان به نشر رسید و مزید بر آن برای آنکه توجه مقامات مسئول در مورد مسائل آبهای کشور جلب شود این مقال به آدرس های وزرات زراعت و آبیاری، وزرات انرژی و آب و سائر مؤسسات دولتی مربوط هم توسط ايميل فرستاده شد وهم در مورد این نوشته یک تعداد از خواندنگان محترم تبصره هائی جالبی داشتند که در ويب سایت های ذکر شده به نشر رسید. و اینکه این مضمون و همچنان مضماین دیگر دانشمندان محترم در مسائل آب توسط مقامات مسئول کشور مطالعه میشود در این باره متأسفانه معلوماتی در دست نیست ولی چندی بعد از نشر این مضماین ، در لویه جرگه پیشین کمیسیون مشورتی بنا یافت که به اساس آن یک مجلس استماعیه در تالار ولسی جرگه بر گزار و افراد مسئول وزرات آب و انرژی و وزارت زراعت دعوت شدند تا در مسائل آبهای افغانستان معلومات ارائه کنند. و در این اوخر نیز در تلویزیون طلوع در پروگرام میز دور "گفتمان" مسائل آبهای افغانستان را به بحث کشیده و اشخاص چیز فهم و خبره دعوت شده بودند تا در مسائل آب کشور معلومات ارائه نمایند و در این میز دور تحلیل ها و معلومات دقیق توسط این اشخاص صورت گرفت و اینکه این مضمون و یا نوشته های دیگر در مسائل آب توجه مقامات مسئول را جلب کرده باشد این ادعا را کرده نمیتوانم ولی اگر این مقاله ها و تحلیل ها در مورد آب مؤثر بوده باشد البته برای من و سایر وطندارانیکه در مورد پروبلم های آب کشور نشر ائتمانی داشته اند بحیث افغان مایه خوشی است.

اهمیت بزرگ اقتصادی ذخایر آبهای افغانستان :

ذخایر آبهای افغانستان یک اهمیت بزرگ اقتصادی و سیاسی را دارا است. به اساس سروی های مختلف مقدار آبهای سالانه افغانستان پنجا و هفت میلیارد (بليون) متر مکعب (۱) آب است ولی صرف ۲۵ الی ۳۰ فیصد یعنی ۲۵ بليون متر مکعب آن در بخش زراعت در افغانستان به مصرف میرسد و متباقی ۷۵ فیصد این آبهای که آنرا پنجاه بليون متر مکعب تخمين میزنند بدون استفاده از افغانستان خارج و به سرسبزی، شگوفائی و پیشرفت اقتصادی کشور های همسایه کمک بزرگ میکند.

(۱) مقدار ذخایر آبها بصورت تخمين است که در بعضی مصاحبه ها مقدار آب ها را هفتاد و پنجم میلیارد متر مکعب تذکر داده اند و در مصاحبه های بعدی مقدار کلی ذخایر پنجا و هفت میلیارد متر مکعب ذکر شده. قیمت آب در ساحة بین المللی فی متر مکعب یک و نیم الى دو دالر تعیین شده بطور مثال ایران توسط لوله های بزرگ آب خود را برای کشور کویت به همین قیمت بفروش میرساند. ولی آب هلمند که ارزش آن بليون ها دالر است به ایران بطور مفت و مجانی داده میشود. اگر ما از کشور های همسایه به قیمت فی متر مکعب آب صرف یک دالر تقاضا کنیم سالانه میتوانیم که از درک صادرات آب به کشور های همسایه به مبلغ پنجاه بليون دالر عاید داشته باشیم، پنجاه بليون متر مکعب آب یک سرمایه بیکران، دارائی طبیعی و ثروت مهم ملی کشور است که ارزش آن جمماً نسبت به ذخایر گاز و نفت و مس و معدن افغانستان و هر معدن دیگر که در افغانستان تصور میشود بلند تر است. طوریکه ایران نفت خود را که ثروت ملی کشور است به کشور های همسایه و جهان صادر میکند ما هم حق داریم که آب خود را که ثروت ملی است به ایران، پاکستان و همسایه های کشور های شمالی صادر کنیم.

امروز در افغانستان مشکل بزرگ نداشت آب و انرژی است و نظر به شرایط و تغییر نا مساعد اوضاع جوی در سر تا سر دنیا کشور ها به قلت آب و خشکسالی های منطقی و حتى فاروی رو برو اند. افغانستان با وجود داشتن منابع سرشار آبی همه ساله با خشک سالی و قحطی مواد غذائی رو برو میشود اما مشکل عدمه کشور مدیریت و بهره برداری اقتصادی آب در افغانستان است در اثر خشکسالی های پیهم و کمی ریزش برف و باران های موسومی از مقدار آب در یاها کاسته شده و حتی در آب دریای هلمند به اندازه سی فیصد تقلیل بعمل آمده است. ولی باز هم در افغانستان ذخایر عظیم آب موجود است.

دشت های وسیع و بزرگ در شمال و همچنان در جنوب و جنوب غرب کشور وجود دارد که با کیفیت خوب و قابلیت زرع را دارا میباشد که متأسفانه نسبت نبود آب بصورت بایر و براخ افتاده است و امید است که بند کمال خان در دریای هلمند که در ولسوالی چهار برجک ولايت نيمروز تكميل شود توسيط آب هلمند دشت های وسیع ولايت نيمروز تحت زرع گرفته خواهد شد و اگر مبالغه نشود احتياجات مواد غذائي کشور را تتها ولايت نيمروز تکافو خواهد نمود و مزيد بر آن بند کمال خان در يك محلی موقعیت دارد که از نگاه توپوگرافی زمین برای احداث بند خیلی مساعد و مواد ساختماني در نزديکي اين بند بصورت واfer وجود دارد و سد کمال خان اگر تكميل شود در پهلوی اين بند رود خشك است که آب اضافي هيرمند توسيط رود خشك به مسير(گود زريع) که يك کاسه بزرگ طبيعی است هدایت و در آنجا ذخیره ميشود و ظرفیت ۳۳ میليون متر مکعب را دارد. که سالانه ۳۳ هزار متر مکعب سالانه تبخیر ميشود و اگر اين بند اعمار ميشود در آب و هوا، شرایط اقلیمي و محیط زیست ولايت نيمروز که منطقه باير کشور است تاثیر زياد خواهد داشت و بند کمال خان در زمان حکومت سردار محمد داود خان مرحوم به قیمت ۳۳ میليون دالر توسيط حکومت چکوسلواکيا قرارداد گردید که متأسفانه جامه عمل نپوشید و علاوهًا قرار احصائيه وزرات آب و برق از بند کمال خان به مقدار کافی برق تولید ميشود و قرار يك احصائيه وزارت آب و برق اگر اين احصائيه مطابق به حقیقت باشد به مقدار ۳۲ میليون کیلو وات فی ساعت برق تولید خواهد نمود که ارزش برق تولید شده از اين بند ها به بیست و دو میليارد دالر خواهد رسید که میتوان به کشور پاکستان که محتاج به انرژی است، برق صادر کرد. جريان کار بند کمال خان چندی قبل از سر گرفته شده و در اعمار آن شاید پیشرفت های صورت گرفته باشد.

بند دیگری که بالای رود هریرود تحت ساختمان است بند سلما است و کار اumar بند سلما با کمک مالی حکومت هند و توسيط يك کمپني هندی درست پنج سال قبل با بودجه هفتاد میليون دالر شروع شد. بند سلما ظرفیت ذخیره بیش از پینجصد میليون متر مکعب آب را دارد که از آن به منظور آبیاری زمین های باير استفاده خواهد شد و به اساس سنجش های وزارت انرژی افغانستان اين بند توان آبیاری هفتاد هزار هکتار زمین را دارد. و از بند سلما میتوان ۴۲ میليون کیلو وات برق تولید نمود که قسمتی از کمبود برق در هرات که هم اکنون از کشور های ترکمنستان و ایران تأمین ميشود رفع خواهد شد. بند سلما نیز در زمان حکومت سردار محمد داود خان به کمک هند تهاب گزاری شد اما جنگ ها کار احداث اين بند را هم متوقف ساخت. احداث بند سلما باز دیگر توسيط هندی ها بسال ۲۰۰۵ شروع گردید که بائیست تا حال تکمیل میشد ولی کمپني هندی عقب افتادن کار بند سلما را وضع خراب امنیتی گفته است. نامنی ها در بخش هایی از جنوب و غرب اين کشور کار باز سازی اين دو بند مهم را به مشکل روپرو ساخته و اميد است که اهالی منطقه مسئولیت امنیتی را بدست گرفته به فعالیتهای تخریبی تزویریستان و دشمنان کشور خاتمه بخشد

ریزش مجانی آب به کشور پاکستان: کابل بزرگترین دریائی است که در قسمت درونته با دیگر رود خانه های فراوان آب مانند دریای پنجشیر، علی شنگ، علینگار و کنر ملاقی شده و دریای با عظمتی را میسازد که با يك سرعت بسوی خاک پاکستان در جريان است و در منطقه اتك با دریای سند يك جا شده و به سمت جنوب پاکستان روان است که سر زمین های ملتان، علی پور و حیدر آباد را سیر آب و سرسیز میسازد.

در شمال هم دریای آمو و دریای کوکجه است که همسایه های شمال از آن بهره برداری میکنند ولی افغانستان تا حال نتوانسته که از اين دریا ها استفاده زراعتی کند در حالیکه دشت های وسیع سمت شمال و شمال شرق کشور برای زراعت خیلی مساعد است ولی نسبت نبود آب اين دشت هایی به اين بزرگی بدون استفاده باقی مانده اند. افغانستان دو منبع مهم و بزرگ تولیدی را در اختیار دارد که به اقتصاد کشور نقش خیلی مهم را بازی میکند يك آب های دریا ها در شمال، شرق و جنوب غرب و دیگر زمین با کیفیت و کمیت خوب در مناطق شمال است که میتواند در اقتصاد اين کشور جنگ زده کمک بزرگی نموده و هم برای افراد بیکار کار خلق نماید و از جانب دیگر اين دشت های وسیع افغانستان است که کشور قحطی زده را در يك مدت کوتا از نگاه مواد غذائي خود کفا بسازد. نه تنها از دریای آمو استفاده نمیشود بلکه در شهر های حیرتان، کلدار، سور تیبه و فرقین در اثر آبخیزی سالانه بستر دریا تغییر خورده و چون در امتداد رود آمو به جانب افغانستان استحکامات وجود ندارد هر سال ما زمین های زیاد شمال کشور را به مفاد کشور همسایه از دست میدهیم.

ستراتئری هیدرопولیتک کشور های همسایه در مقابل افغانستان :

آب های افغانستان متعلق به اين کشور است و کدام تعامل بین المللی وجود ندارد که افغانستان را مکلف به آن ساخته باشد که احتياجات آب کشور های همسایه را بصورت مجاني تأمین کند و صرف در سال ۱۳۵۱ (مطابق ۱۹۷۳م) يك توافقنامه بین موسى شفیق صدراعظم وقت افغانستان و امير عباس هويدا صدراعظم ایران به امضارسید که سالانه کشور ایران به مقدار ۸۵۰ میليون متر مکعب آب هلمند را بطور مجاني بدون کدام موافقه جبران پولي به کشور ایران

و اگذار نموده است اما امروز در اثر جنگهای سی ساله مقدار زیادترین آبهای دریای هلمند، هیررود و مرغاب به ایران سرازیر و این کشور استفاده اعظمی را از آب های افغانستان میکند. در ایران سد کوهک تعمیر شده که آب های افغانستان در آن جمع میشود و هم مقدار اضافی آب در گودال های بزرگی که ایرانی ها به آن چاه های نیمه نام گزاری کرده اند که در حقیقت کاسه های بزرگ طبیعی است که آب های افغانستان بدانجا سرازیر و بعد توسط پل پهای بزرگ به مزارع رهنمائی میشود و همچنان پاکستان از آبهای افغانستان استفاده اعظمی را برده و برای تولید گندم در منطقه حیدرآباد، ملتان و علی پور از آبهای افغانستان استفاده میکند و افغانستان در مقابل به قلت مواد غذائی چهار است در دو سال گذشته افغانستان در اثر خشک سالی پیغم به کمبود مواد غذائی رو برو بود و بخصوص در ولایت اروزگان، بامیان و دایکندي اهالی مناطق مذکور به قحطی و گرسنگی چهار شدند و در سال جاری نیز در اثر خشک سالی این مناطق را گرسنگی تهدید میکند و ملل متعدد از همین حالا تقاضای کمک مواد غذائی را برای افغانستان از جامعه بین المللی نموده و پاکستان در آن زمان یعنی دو سال قبل مشکلات زیادی را ایجاد کرد و تورید گندم را به افغانستان منوع نمود و کشور ما مجبور شد که به مقدار ۱۷۰ هزار تن آرد از روسیه وارد کند حتی امروز هم که کشور ما به مضيقه مواد غذائی روپرداز است و اتباع کشور را قحطی تهدید میکند ولی پاکستان برای آنکه افغانستان را به تنگی اقتصادی قرار دهد بطور حتم روشنی را در مورد صادرات گندم به افغانستان اتخاذ خواهد نمود که تورید گندم را به افغانستان منوع اعلان نماید.

پاکستان نه تنها در مورد تورید گندمی که از آب های مجازی کشور ما تولید میشود مشکلات ایجاد میکند بلکه از مدت مديدة است که راه ترانزیتی را بحیث یک وسیله موثر فشار سیاسی و اقتصادی در مقابل افغانستان استفاده و صدها ملیون دالر مال التجاره کشور را به بهانه جوئی های مختلف در گدام های پاکستان تحت نظرات قرار داده و خسارات هنگفتی را برای تاجران افغان وارد نموده است و با وجودیکه در این نزدیکی افغانستان یک توافقنامه ترانزیتی جدید با کشور پاکستان امضا نموده ولی باز هم پاکستان بدفعتات این موافقة نامه را نقض نموده است، ولی در عوض مال التجاره پاکستان داخل افغانستان شده و بدون قید و شرط اموال پاکستانی توسط لاری ها از داخل کشورما عبور و به کشور های شمال انتقال داده میشود.

کشور ایران نیز طرز العمل پاکستان را تعقیب نموده و برای اینکه افغانستان را تحت فشار های اقتصادی قرار داده باشد حکومت ایران نیز در قهر زمستان نفت مال افغانستان را که از مارکیت کشورهای دیگر مانند عراق و ترکمنستان تهیه دیده شده بود و توسط لاری های افغان نظر به قرارداد ترانزیتی که افغانستان با ایران دارد این مواد نفتی بایستی از خاک ایران عبور و به افغانستان وارد میشد که متأسفانه ایران حمل نقل مواد نفتی را از خاک خود به افغانستان منوع نمود که در اثر آن هزارها لاری نفت افغانستان در سرحد ایران متوقف شد کشورما را به یک بحران انرژی و اقتصادی چهار نمود.

چطور میتوان با فشار های اقتصادی پاکستان و ایران مجادله نمود:

ما هم وسائل موثر ترانزیتی و اقتصادی در اختیار داریم که برضد ستراتیزی های مخرب پاکستان و ایران بکار ببریم که عبارت از راه های ترانزیتی بسوی شمال و کنترول آب است که ضرورت به یک سلسه پالیسی، ستراتیزی و برنامه های موثر که میتوان برای دفع فشار های اقتصادی پاکستان و ایران از آن استفاده نمود، پالیسی آب مربوط به یک مدیریت قوی و برنامه ریزی طولی المدت بازسازی منابع آبی در کشور است. افغانستان نظر به شرایط مساعد جیوفزیکی و توپورگرافی که دارد، دارای کاسه های بزرگ طبیعی و یا وادی های پهن و عمیق است که اطراف آنرا کوها احاطه نموده که به سهولت و با مصرف کم میتوان مسیر رود خانه را توسط کانال ها به سمت این کاسه های طبیعی تغییر داد و بند های آب گردان خورد و بزرگ احداث کند و همچنان سد های بزرگ آب در مسیر دریا ها که ضرورت به سرمایه گزاری های نسبتاً بزرگ دارد با حمایه و کمک جامعه بین المللی این پلانها را عملی سازد، برای بازسازی بند های کوچک، تجدید کانال ها و انهر به مبلغ ده میلارد دالر نیاز است. حکومت افغانستان بانیست بازسازی بند و انهر را در اولیت کاری و روش های اقتصادی و سیاسی خود قرار داده با یک برنامه مشخص و قبل تعيين شده اين يروزه ها را در کنفرانس بن دوم که شصت کشور جهان در اين مجلس بین المللی اشتراك دارند مطرح کند و از اين کشورها تقاضای کمک بگذرد.

اگر در مسایل آب افغانستان غفلت میکند شاید روزی بررسد که پاکستان با یک نیرنگ جدید پیش از اینکه افغانستان متوجه شود اقداماتی نماید که حق آبه مجازی دریای کابل را برای کشور خود بدون جبران پولی تضمین نماید.

پایان